Dosarul nr.2-851/2023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

05 septembrie 2023 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanţa de judecată în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul ŢONOV Irina
grefier CHETREAN Victoria
cu participarea reclamantului ***** și reprezentantului său, avocatul Cuzmenco Irina, reprezentantului pîrîtului ÎM „Farmaco” SA, avocatul Cotună Andrian,

examinînd în şedinţă de judecată, publică, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva ÎM „Farmaco” SA cu privire la încasarea restanței salariale, compensației pentru reținerea plăților salariale, compensației pentru concediul anual nefolosit și cheltuielilor de judecată, instanța de judecată

c o n s t a t ă :

La data de 12 ianuarie 2023 *****, prin intermediul avocatului Cuzmenco Irina, a înaintat cererea de chemare în judecată, concretizată pe parcursul desfășurării procesului, împotriva ÎM „Farmaco” SA cu privire la încasarea salariului brut restant în sumă de 60609,84 lei și contribuțiile obligatorii de stat; încasarea compensației pentru concediul anual nefolosit în sumă de 34285,60 lei și contribuțiile obligatorii de stat, încasarea compensației pentru reținerea salariului în sumă de 177080,51 lei și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 lei.

În motivarea cererii reclamantul ***** indică că el, a activat la ÎM „Farmaco” SA din anul 2016. Ultimii ani a lucrat în funcția de energetician șef. Totodată în ultimii ani de activitate s-a format o practică vicioasă de neachitare la timp a salarialului încît s-a acumulat o restanță salarială considerabilă.

La fel, pîrîtul nu achită contribuțiile de asigurare socială și impozitul pe venit în volum integral, fapt care are efect negativ asupra calculul stagiului de pensionare.

Susține reclamantul că, aceste circumstanțe l-au determinat la 16 iunie 2022 să depună cererea în ordinea art.85 din Codul muncii, prin care a solicitat demisia din funcția deținută din propria inițiativă, achitarea tuturor plăților salariale datorate la data demisiei, însă, nici în ziua eliberării, nici în următoarele zile angajatorul nu și-a onorat obligația de achitare a plăților salariale aferente datorate.

Explică ***** că, la data de 14 septembrie 2022 reclamantul a trimis în

adresa pîrîtului prin scrisoare cu aviz recomandat o cerere prin care a solicitat plata salariului și altor plăți salariale aferente neachitate la demisia sa, precum și eliberarea unui certificat privind plățile salariale datorate. Pîrîtul a recepționat cererea la 18 septembrie 2022, însă în termenul legal nu i-a oferit nici un răspuns la solicitarea adresată.

Ca urmare, la data de 27 septembrie 2022 reclamantul s-a adresat la Inspectoratul de Stat al Muncii cu o petiție, prin care a solicitat implicarea autorității sesizate în soluționarea litigiului apărut. În răspunsul nr.D-1472/22 din 17 octombrie 2022 Inspectoratul de Stat al Muncii l-a informat că, în rezultatul examinării petiției s-a stabilit că motivul neexecutării obligațiilor de plată angajatorul invocă lipsa surselor financiare, recunoaște că ÎM „Farmaco" SA are datorii la plata salariului față de reclamant, prin care se încalcă prevederile art. 142 alin.(l) din Codul muncii. Totodată, reclamantul a fost informat că la moment întreprinderea nu are posibilitate de a opera cu mijloacele bănești, aflate în conturile bancare a pîrîtului, acestea fiind blocate de executorii judecătorești Stoian Grigore și Ungureanu Ion. În privința pîrîtului a fost întocmit proces-verbal de control din 11 octombrie 2022 cu prescripția de a achita restanța la plata salariului imediat la deblocarea conturilor bancare.

Menționează reclamantul că a expediat în adresa pîrîtului o cerere în ordinea art.118 din Codul de procedură civilă, prin care pe lîngă eliberarea certificatului privind datoriile salariale, a solicitat și achitarea restanțlor în volum integral, însă scrisoarea recepționată de pîrît la 08.12.2022, a rămas fără nici un răspuns.

Reieșind din faptul că pînă în prezent pîrîtul nu i-a achitat plățile salariale restante și compensația pentru concediul anual nefolosit, avînd în vedere că conturile bancare a pîrîrului sunt blocate și încercările reclamantului întreprinse în vederea soluționării litigiului pe cale extrajudiciară au eșuat, ***** susține că el este nevoit să acționeze în judecată cu prezenta cerere de chemare în judectaă și solicită încasarea de la Societatea pe acțiuni „Farmaco" a datoriei salariale înainte de impozitare (salariul brut), compensației pentru concediul nefolosit pentru 80 de zile și compensației pentru reținerea plății salariului cu titlu de prejudiciu material.

Indică reclamantul că, reieșind din Extrasul din contul curent al persoanei asigurate colaborate cu informația din Formularul ***** pentru anii 2016-2022 eliberat de Serviciul Fiscal de Stat, rezultă că restanța plăților salariale înainte de impozitare (salariul brut) pentru perioada anilor 2016 - 2022 constituie suma de 104465,15 lei, iar restanța plăților salariale înainte de impozitare (salariul brut) pentru perioada 01.01.2022 - 16.06.2022 constituie suma de 46575 lei. Suma totală a datoriilor salariale constituie - 151040,15 lei.

Totodată, reieșind din faptul că pîrîtul nu a achitat salariul în termenul stabilit, prin ce a cauzat un prejudiciu material reclamantului consideră ***** aplicabile speței prevederile art.329 alin.(1) și art.330 din Codul muncii. Prin prizma normei

citate consideră că compensația de întîrziere în mărime de 0,3 la sută se va calcula pentru fiecare sumă neachitată, începînd cu termenul de la care suma dată a devenit certă, exigibilă și scadentă. Întrucît angajatorul nu a soluționat cererile sale cu privire la eliberarea informației detaliate ce ține de plățile salariale calculate și achitate lunar, ultimul este în imposibilitate să calculeze suma compensației pentru reținerea plății salariului pentru perioada anilor 2016-2022, deaceea își rezervă dreptul de a concretiza pretențiile în această parte.

Afirmă reclamantul că, în perioada anilor 2016-2022 s-au acumulat 80 zile calendaristice de concediul anual nefolosit, deaceea solicită încasarea de la pîrît a compensației pentru concediul anual nefolosit pentru 80 zile calendaristice în suma de - 34285,60 lei (80 zile x 428,57 lei).

Suplimentar reclamantul indică că, potrivit rulajului angajatorului pentru perioada 31.12.2020 - 17.06.2022, la data de 28 februarie 2022 i s-a calculat salariul pentru orele lucrate suplimentar în suma de 1575 lei.

La data de 28 februarie 2022 reclamantului i-au fost calculate două sume separate de 9000 lei și 1575 lei în total 10575 lei. Deci, conform datelor prezentate de angajator reclamantului i s-a calculat pentru perioada 01.02.2022 - 28.02.2022 salariul în suma de 10575 lei.

În această ordine de idei, conform datelor rulajului angajatorului coroborate cu datele din contul personal CNAS, rezultă că pe lîngă sumele reclamate în cererea de chemare în judecată inițială, pîrîtul îi datorează reclamantului și suma de 1575 lei, care nu a fost reflectată în fișa de calcul a datoriilor prezentate de pîrît. Ca urmare, datoria integrală a salariului, cu excepția compensației pentru concediul anual nefolosit, constituie suma de 60609,84 lei (f.d.133-134).

Solicită ***** admiterea acțiunii, încasarea de la ÎM „Farmaco” SA în beneficiul reclamantului salariul brut restant în sumă de 60609,84 lei și contribuțiile obligatorii de stat; încasarea compensației pentru concediul anual nefolosit în sumă de 34285,60 lei și contribuțiile obligatorii de stat; încasarea compensației pentru reținerea salariului în sumă de 177080,51 lei și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 lei (f.d.143-144).

În ședința de judecată reclamantul ***** și reprezentantul său, avocatul Cuzmenco Irina au susținut cererea de chemare în judecată concretizată, reiterînd argumentele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată și au solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la ÎM „Farmaco” SA în beneficiul reclamantului salariul brut restant în sumă de 60609,84 lei și contribuțiile obligatorii de stat; încasarea compensației pentru concediul anual nefolosit în sumă de 34285,60 lei și contribuțiile obligatorii de stat; încasarea compensației pentru reținerea salariului în sumă de 177080 lei și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 lei.

În ședința de judecată reprezentantul ÎM „Farmaco” SA, avocatul Cotună

Andrian nu a recunoscut acțiunea, considerînd-o neîntemeiată și a solicitat respingerea acesteia din următoarele considerente.

Explică avocatul Cotună Andrian că, potrivit fișei de calcul a datoriilor salariale, pentru perioada 01.01.2021-15.06.2022, rezultă că salariu brut al reclamantului este de 63245,81 lei, din care, după reținerea impozitului pe venit și altor plăți obligatorii, în total 12598,57 lei. Deci, salariu net spre plată este în sumă de 50647,24 lei și nicidecum suma revendicată de reclamant prin acțiune de 151040,15 lei. Totodată, din fișa de calcul a datoriilor salariale se atestă că reclamantul în perioadă de referință a deținut un salariu de 9000 lei, fiind prezent un calcul total de 161185,74 lei (+ 8921,73 lei sold la începutul perioadei) însă, din această sumă se observă că s-au efectuat plăți în sumă de 89555,17 lei (salariu net) cît și la această sumă valoarea reținerilor obligatorii constituie suma de 17306,49 lei. Ca urmare, mărimea salariului brut rezultă din însumarea la suma de 161185,74 lei a sumei de 8921,73 lei și din care se deduc achitările efectuate în sumă de 89555,17 lei cît și impozitul pe venit și alte plăți obligatorii calculate în baza salariului net efectiv achitate.

Descrie reprezentantul pîrîtului că, atît pîrîtul, cît și SRL „Rom Pharma Trade" care acționează cu acordul ÎM „Farmaco" SA au efectuat plățile salariale în favoarea reclamantului, fapt confirmat prin ordin de plată nr. 1479 din 12.07.2022, în sumă de 6973,98 lei (achitat de către SRL „Rom Pharma Trade"); ordin de plată nr. 1363 din 17.06.2022, în sumă de7477,20 lei (achitat de către SRL „Rom Pharma Trade"); ordin de plată nr. 1268 din 26.05.2022, în sumă de 7477,20 lei ((achitat de către SRL „Rom Pharma Trade"); ordin de plată nr. 1101 din 21.04.2022, în sumă de 7477,20 lei (achitat de către SRL „Rom Pharma Trade"); ordin de plată nr. 958 din 17.03.2022, în sumă de 13869,33 lei (achitat de către SRL „Rom Pharma Trade"); ordin de plată nr. 777 din 09.02.2022, în suma de 1261,26 lei (achitat de către SRL „Rom Pharma Trade"); ordin de plată nr. 197 din 13.01.2022, în sumă de 5247 lei (achitat de către SRL „Rom Pharma Trade"); ordin de plată nr. 605 din 30.12.2021, în suma de 2230 lei (achitat de către SRL „Rom Pharma Trade"); ordin de plată nr. 383 din 05.11.2021, în sumă de 7383 lei (achitat de către SRL „Rom Pharma Trade"); ordin de plată nr. 115 din 26.08.2021, în sumă de 7459 lei (achitat de către SRL „Rom Pharma Trade"); ordin de plată nr. 120 din 09.06.2021, în sumă de 7963 lei (achitat de către SRL „Rom Pharma Trade"); dispoziție de plată de casă nr. 146 din 30.03.2021, în suma de 7459 lei (achitat de către ÎM „Farmaco" SA) și dispoziție de plată de casă nr. 49 din 29.01.2021, în sumă de 7278 lei (achitat de către SRL „Rom Pharma Trade"). Deci, suma efectuată în beneficiul reclamantului de către SRL „Rom Pharma Trade" este de 69571,17 lei, plus ÎM „Farmaco" SA este suma de 19984 lei, iar în total reclamantul a primit salariu în sumă de 89555,17 lei.

Indică reprezentantul pîrîtului că, ÎM „Farmaco" SA, în sensul Legii

contabilității și art. 118 CPC a prezentat confirmarea efectivă a plății sumei de 89555,17 lei ceia ce atestă lipsa de temei a pretenției formulate de ***** de încasare a sumei de 151040,15 lei cu titlu de restanță salarială. Presupune reprezentantul pîrîtului că suma invocată nu are la bază plățile efectuate de SRL „Rom Pharma Trade" avînd în vedere că acestea nu sunt reflectate în informația eliberată de Casa Națională de Asigurări Sociale, Serviciul Fiscal de Stat însă, efectuarea plăților respective se confirmă prin actul primar - ordinul de plată. În speță, „Rom Pharma Trade" a efectuat în favoarea reclamantului achitări în suma totală de 69571,17 lei acționînd cu acordul expres al pîrîtului, debitor al obligației de plată - ÎM „Farmaco" SA, fiind efectiv efectuată de către terț o achitare valabilă și care urma a fi reținută în calculul restantei salariate, cu diminuarea achitărilor nominalizate.

Descrie reprezentantul pîrîtului că, avînd în vedere sechestrele aplicate asupra conturilor ÎM „Farmaco" SA, cît și în contextul intentării la data de 04 iunie 2020 în privința părții pîrîte a perioadei de observație, fapt care a fost comunicat reclamantului în cadrul scrisorii Inspectoratului de Stat al Muncii care a indicat expres că „achitarea salariilor precum și a indemnizației de concediere, va fi îndeplinită deplin de către ÎM „Farmaco" SA după deblocarea conturilor bancare ale unității și pe măsura apariției surselor financiare necesare pentru achitarea salariilor și indemnizațiilor de concediere.

Neachitarea drepturilor salariale solicitate de reclamant a survenit din motive independente de voința părții pîrîte, avînd în vedere că în raport cu SA „Farmaco", de către terți au fost admise o serie de abuzuri care au dus la imposibilitatea achitării salariului revendicat de reclamant. Și anume, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 04 iunie 2020 s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă față de SA „Farmaco", s-a instituit perioada de observație, fiind numit administrator provizoriu Postica Andrei. Prin aceeași încheiere s-a pus sechestru pe bunurile și corespondența comercială a SA „Farmaco", s-a dispus ca deciziile privind gestionarea patrimoniului să fie luate doar cu acordul prealabil al administratorului provizoriu, au fost suspendate urmările individuale ale creditorilor și executările silite asupra bunurilor debitorului, precum și curgerea prescripției dreptului de a cere executarea silită a creanțelor acestora contra debitorului.

Afirmă reprezentantul pîrîtului că nu îi este clar modul de calcul a sumei de 34285,60 lei cu titlu de compensație pentru concediul anual nefolosit. Totodată accentuiază că ***** nu a depus cerere de acordare a concediului anual de odihnă, iar angajatorul nu poate să-l obige, în mod forțat, pe salariat să-și folosească concediile. Pîrîtului nu i-au fost create impedimente în acest sens, precum nu există solicitări a acestuia de a pleca în concediu anual de odihnă care au fost refuzate de angajator. Deasemenea nu există cereri ale salariatului ***** de transferare a

concediului pe anul viitor. Solicită respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată. Ascultînd opiniile părților și celorlalți participanți la proces, cercetînd probele prezentate de părți, determinînd circumstanțele și raporturile juridice care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost stabilite în cadrul dezbaterilor, caracterul raporturilor juridice dintre părți și legea aplicabilă soluționării cauzei, instanța de judecată constată că cererea de chemare în judecată este întemeiată și urmează a fi admisă din considerentele ce urmează.

Obiectul raportului juridic litigios îl formează aprecierea legalității refuzului pîrîtului de a achita reclamantului salariul, compensația pentru concediile anuale de odihnă nefolosite, precum și compensația pentru reținerea salariului.

Articolul 112 din Codul muncii stipulează că, (1) Dreptul la concediu de odihnă anual plătit este garantat pentru toţi salariaţii. (2) Dreptul la concediu de odihnă anual nu poate fi obiectul vreunei cesiuni, renunţări sau limitări. Orice înţelegere prin care se renunţă, total sau parţial, la acest drept este nulă. (3) Orice salariat care lucrează în baza unui contract individual de muncă beneficiază de dreptul la concediu de odihnă anual.

În conformitate cu prevederile art.113 din Codul muncii, (1) Tuturor salariaţilor li se acordă anual un concediu de odihnă plătit, cu o durată minimă de 28 de zile calendaristice, cu excepţia zilelor de sărbătoare nelucrătoare.

Potrivit art.117 din Codul muncii, (1) Pentru perioada concediului de odihnă anual, salariatul beneficiază de o indemnizaţie de concediu care nu poate fi mai mică decît mărimea salariului mediu pentru perioada respectivă.

Conform art.118 din Codul muncii, (1) Concediul de odihnă se acordă anual conform programării prevăzute la art.116. Angajatorul are obligaţia de a lua măsurile necesare pentru ca salariaţii să folosească concediile de odihnă în fiecare an calendaristic.

(2) Concediul de odihnă anual poate fi amînat sau prelungit în cazul aflării salariatului în concediu medical, îndeplinirii de către acesta a unei îndatoriri de stat sau în alte cazuri prevăzute de lege.

(3) În cazuri excepţionale, dacă acordarea integrală a concediului de odihnă anual salariatului în anul de muncă curent poate să se răsfrîngă negativ asupra bunei funcţionări a unităţii, o parte din concediu, cu consimţămîntul scris al salariatului şi cu acordul scris al reprezentanţilor salariaţilor, poate fi amînată pentru anul de muncă următor. În asemenea cazuri, în anul de muncă curent, salariatului i se vor acorda cel puţin 14 zile calendaristice din contul concediului de odihnă anual, partea rămasă fiindu-i acordată pînă la sfîrşitul anului următor.

(4) Este interzisă neacordarea concediului de odihnă anual timp de 2 ani consecutivi, precum şi neacordarea anuală a concediului de odihnă salariaţilor în vîrstă de pînă la 18 ani şi salariaţilor care au dreptul la concediu suplimentar în

legătură cu munca în condiţii vătămătoare.

(5) Nu se admite înlocuirea concediului de odihnă anual nefolosit printr-o compensaţie în bani, cu excepţia cazurilor de încetare a contractului individual de muncă al salariatului care nu şi-a folosit concediul.

(6) Durata concediilor medicale, a celor de maternitate şi de studii nu se include în durata concediului de odihnă anual. În caz de coincidenţă totală sau parţială a concediului cu unul din concediile menţionate, în baza unei cereri scrise a salariatului, concediul de odihnă anual nefolosit integral ori parţial se amînă pe perioada convenită prin acordul scris al părţilor sau se prelungeşte, respectiv, cu numărul zilelor indicate în documentul, eliberat în modul stabilit, privitor la acordarea concediului corespunzător în cadrul aceluiaşi an calendaristic.

Articolul 119. Compensarea concediilor de odihnă anuale nefolosite

(1) În caz de suspendare (art.76 lit.e) şi m), art.77 lit.d) şi e) şi art.78 alin.(1) lit.a) şi d) sau încetare a contractului individual de muncă, salariatul are dreptul la compensarea tuturor concediilor de odihnă anuale nefolosite.

(2) În baza unei cereri scrise, salariatul poate folosi concediul de odihnă anual pentru un an de muncă, cu suspendarea sau încetarea ulterioară a contractului individual de muncă, primind compensaţia pentru celelalte concedii nefolosite.

(3) În perioada valabilităţii contractului individual de muncă, concediile nefolosite pot fi alipite la concediul de odihnă anual sau pot fi folosite aparte (în întregime sau fracţionat, conform art.115 alin.(5)) de către salariat în perioadele stabilite prin acordul scris al părţilor.

Confor art.128 din Codul muncii, (1) Salariul reprezintă orice recompensă sau cîştig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată. (2) La stabilirea şi achitarea salariului nu se admite nici o discriminare pe criterii de sex, vîrstă, dizabilitate, origine socială, situaţie familială, apartenenţă la o etnie, rasă sau naţionalitate, opţiuni politice sau convingeri religioase, apartenenţă sau activitate sindicală. (3) Salariul este confidenţial şi garantat.

În conformitate cu prevederile art.142 din Codul muncii, (1) Salariul se plăteşte periodic, nemijlocit salariatului sau persoanei împuternicite de acesta, în baza unei procuri autentificate, la locul de muncă al salariatului sau se transferă la contul acestuia, deschis la prestatorul de servicii de plată, în zilele de lucru stabilite în contractul colectiv sau individual de muncă, dar: a) nu mai rar decît de două ori pe lună pentru salariaţii remuneraţi pe unitate de timp sau în acord; b) nu mai rar decît o dată pe lună pentru salariaţii remuneraţi în baza salariilor lunare ale funcţiei. (2) Angajatorul este obligat să încunoştinţeze salariatul despre mărimea salariului, forma retribuţiei, modul de calculare a salariului, periodicitatea şi locul de plată, reţinerile, alte condiţii referitor la salariu şi modificările acestora. (3) La achitarea salariului, angajatorul este obligat să informeze în scris fiecare salariat

despre părţile componente ale salariului ce i se cuvine pentru perioada respectivă, despre mărimea şi temeiurile reţinerilor efectuate, despre suma totală pe care urmează să o primească, precum şi să asigure efectuarea înscrierilor respective în registrele contabile.

Potrivit art.143 alin.(1) lit.a) din Codul muncii, (1) Dacă nu se contestă cuantumul tuturor sumelor ce se cuvin salariatului de la unitate, efectuarea achitărilor se face: a) în caz de încetare a contractului individual de muncă cu un salariat care continuă să lucreze pînă în ziua eliberării din serviciu – în ziua eliberării;

Potrivit art.329 din Codul muncii, (1) Angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material şi cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligaţiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. (2) Prejudiciul moral se repară în formă bănească sau într-o altă formă materială determinată de părţi. Litigiile şi conflictele apărute în legătură cu repararea prejudiciului moral se soluţionează de instanţa de judecată, indiferent de mărimea prejudiciului material ce urmează a fi reparat.

În conformitate cu prevederile art.330 din Codul muncii, (1) Angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligaţie survine, în particular, în caz de: e) reţinere a plăţii salariului; (2) În caz de reţinere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizaţiei de concediu (art.117), a plăţilor în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăţi (art.123, 124, 127, 139, 186, art.225 alin.(8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întîrziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Angajatorul este obligat să elibereze gratuit salariatului, în termen de 3 zile lucrătoare, la cererea lui scrisă, un certificat cu privire la munca în cadrul unităţii respective, în care urmează să se indice specialitatea, calificarea, funcţia, durata muncii şi cuantumul salariului, conform art.67 din Codul muncii.

În cadrul dezbaterilor judiciare instanța de judecată a constatat că, la data de 02 iunie 2020 privința SA „Farmaco” a fost instituită perioada de observație cererea SRL „Metalcomplex Rapid” în baza creanței stabilită prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 iulie 2019 în sumă de 59943,14 lei (f.d.79-80).

Pînă la intentarea procesului de insolvabilitate administratorul autorizat Postica Andrei a fost numit în calitate de administrator provizoriu. S-a dispus ca deciziile privind gestionarea patrimoniului să fie luate doar cu acordul prealabil al administratorului provizoriu; puse sub interdicție înstrăinarea bunurilor debitorului SA „Farmaco”; pus sechestru pe toate bunurile debitorului și corespondnța lui

comercială; suspendate urmăririle individuale ale creditorilor și executările silite asupra bunurilor debitorului, precum și curgerea prescripției dreptului de a cere executarea silită a creanțelor acestora contra debitorului(f.d.79-80).

Din conținutul raportului administratorului autorizat Postica Andrei conform informației contabile la 11 iunie 2020 debitorul SA „Farmaco" înregistra datorii la salariu în mărime de 2155809,28 lei, iar la data de 21 septembrie 2020 această sumă s-a majorat pînă la 2570086,59 lei. Deci, în doar trei luni datoriile la salariu au crescut cu 414277,31 lei. Aceeași situație se înregistrează și la datorii la bugetul public național (f.d.84).

***** pînă la data de 15 iunie 2022 a fost angajat la Societatea pe acțiuni „Farmaco" în funcția de Energetician Șef (f.d.140).

Conform ordinului nr.26 din 15 iunie 2022 cu privire la demiterea din serviciu, calcularea și achitarea drepturilor salariale aferente precum și compensația pentru concediul de odihnă nefolosit în mărime de 13 zile calendaristice se pune în seama departamentului contabilitate (f.d.140).

Potrivit cererilor reclamantului adresate angajatorului pînă la la 14 septembrie 2022 ***** nu a primit restanța la salariu, despăgubirile pentru concediile nefolosite (f.d.8).

La fel, prin cererea reclamantului din 14 septembrie 2022 ***** solicită să i se plătească salariile acumulate, dar neplătite și despăgubirile pentru concediile nefolosite care i se cuvin, precum și să-i elibereze o adeverință care să indice cuantumul restanțelor salariale rămase și perioada de rambrursare a acesteia (f.d.8).

Din explicațiile părților s-a constatat că pîrîtul nu a răspuns la cererea reclamantului ce solicită să i se plătească salariile acumulate, dar neplătite și despăgubirile pentru concediile nefolosite care i se cuvin, precum și să-i elibereze o adeverință care să indice cuantumul restanțelor salariale rămase și perioada de rambrursare a acesteia.

La data de 27 septembrie 2022 reclamantul s-a adresat cu plîngere Inspecției teritoriale de muncă cerînd ajutor să primească salariul și alte plăți salariale ori un document privind cuantumul și componența integrală a datoriei SA „Farmaco" față de dînsul (f.d.9) de la care a aflat că într-adevăr din motivul lipsei surselor financiare SA „Farmaco" are datorii la plata salariului față de reclamant, prin ce se încalcă prevederile art.142 alin.(1) din Codul muncii (f.d.11).

Deasemenea Inspecția Muncii informează salariatul că întreprinderea nu are posibilitatea de a opera cu mijloacele bănești, aflate la conturile bancare ale întreprinderii, acestea fiind blocate de executorii judecătorești Stoian Grigore (încheierea privind aplicarea măsurilor de asigurare a executării din 28 august 2019) și Ungureanu Oleg (încheierea privind aplicarea măsurilor de asigurare a executării din 20 mai 2021). Obligațiunea ce ține de achitarea salariilor precum și indemnizațiilor de concediere, va fi îndeplinită deplin de către ÎM „Farmaco" SA

după deblocarea conturilor bancare ale unității și pe măsura apariției surselor financiare necesare pentru achitarea salariilor și indemnizațiilor de concediere (f.d.11).

Inspecția muncii la 11 octombrie 2022 a întocmit în privința ÎM „Farmaco” SA procesul-verbal de control, cu prescripția de a achita restanțele la plata salariului imediat la deblocarea conturilor bancare, conform unui grafic alcătuit de angajator, privind lichidarea restanțelor la plata salariului, cu informarea în scris a Inspecției teritoriale a Muncii Chișinău (f.d.11).

Deasemenea Inspectoratul de Stat al Muncii a recomandat reclamantului să se adreseze în instanța de judecată conform prevederilor art.354, 355 din Codul muncii (f.d.11).

Pe parcursul dezbaterilor judiciare s-a constatat că, angajatorul a refuzat să elibereze gratuit salariatului, în termen de 3 zile lucrătoare, la cererea lui scrisă, un certificat cu privire la munca și salariu în cadrul unităţii respective, în care urmează să se indice specialitatea, calificarea, funcţia, durata muncii şi cuantumul salariului, contrar prevederilor art.67 din Codul muncii.

Potrivit informației de la Serviciul Fiscal de Stat formularul ***** angajatul ***** în anul de gestiune 2016 a primit salariu de la ÎM „Farmaco” SA în sumă de 84914,34 lei (f.d.14 verso).

Din informația Serviciului Fiscal de Stat formularul ***** angajatul ***** în anul de gestiune 2017 a primit salariu de la ÎM „Farmaco” SA în sumă de 109158,79 lei (f.d.14).

Potrivit informației de la Serviciul Fiscal de Stat formularul ***** angajatul ***** în anul de gestiune 2018 a primit salariu de la ÎM „Farmaco” SA în sumă de 71241,43 lei (f.d.13 verso).

Din conținutul informației de la Serviciul Fiscal de Stat formularul ***** angajatul ***** în anul de gestiune 2019 a primit salariu de la ÎM „Farmaco” SA în sumă de 90884,78 lei (f.d.13).

Potrivit informației de la Serviciul Fiscal de Stat formularul ***** angajatul ***** în anul de gestiune 2020 a primit salariu de la ÎM „Farmaco” SA în sumă de 125807,83 lei (f.d.12 verso).

Conform informației de la Serviciul Fiscal de Stat formularul ***** angajatul ***** în anul de gestiune 2021 a primit salariu de la ÎM „Farmaco” SA în sumă de 47055,43 lei (f.d.12).

Casa Națională de Asigurări Sociale confirmă că reclamantul a primit salariul de la angajatorul pîrît 2016 – 13 iunie 2022 (f.d.15-18).

În ședința de judecată reprezentantul ÎM „Farmaco” SA a prezentat copia Fișei de calcul a datoriilor salariale a angajatului *****, salariul pentru funcția de energetician de 9000 lei (f.d.31) cu toate că reclamantul a activat în altă funcție, și anume Energetician Șef (f.d.140).

Deoarece copia fișei de calcul prezentată de reprezentantul pîrîtului reflectă salariul pentru altă funcție decît funcția deținută de reclamant și nu este confirmată prin documente contabile, instanța de judecată o apreciază critic și constată că acest înscris nu reflectă salariul reclamantului, deaceea nu poate fi pusă la baza adoptării hotărîrii judecătorești.

La fel, conform copiei Fișei de calcul a datoriilor salariale a angajatului ***** reținerile la salariu au fost efectuate din sumele salariului transferat, care este incomplet, plătit parțial și cu întîrziere, nefiind confirmat prin date de evidență contabilă pentru aprecierea creanțelor lunare certe și exigibile despre timpul de muncă, funcția, salariul de bază, celelate componente ale salariului, restanța, plățile lunare la buget incluse în declarația REV-5.

La data de 13 ianuarie 2022 angajatorul ÎM „Farmaco" SA a plătit salariatului ***** salariul parțial pentru luna mai 2021 în sumă de 5247 lei conform ordinului de plată nr.197 din 13 ianuarie 2022 (f.d.38), care nu corespunde cu Fișa de calcul prezentată de pîrît (f.d.31).

La fel, nu corespunde cu Fișa de calcul prezentată de pîrît (f.d.31) salariul indicat în dispoziția de plată nr.146 cu salariul pentru luna ianuarie 2021 (f.d.43), iar lista de plată nr.***** indicată în dispoziția de plată nr.49 (f.d.44) nu echivalează cu salariul pentru o lună de calcul strict deteminată, este doar lista cu nr.*****

Așadar, instanța de judecată acceptă argumentul reclamantului că angajatorul refuză să arate care este salariul real al reclamantului, care sume au fost plătite și care urmează a fi încasate, deacea trebuie obligat să plătească contribuțiile sociale din salariul real, dar nu cel parțial.

Concluzia instanței de judecată se bazează și pe faptul că din explicațiile reprezentantului pîrîtului, un terț a plătit parțial plățile salariale transferîndu-le reclamantului, fapt confirmat prin tranzacțiile anexate (f.d.45-78).

În situația în care un terț plătește salariatului o parte din salariu în locul angajatorului, terțul nu plătește contribuțiile sociale și medicale pentru acest angajat, dar nici angajatorul nu le plătește.

Situația respectivă nu este retribuție a muncii salariatului. Angajatorul împreună cu terțul SRL „Rom Farma Trade", fondată în anul 2017, redenumită în SRL HERBAL THERAPY LABORATORIES care are acelaș gen de activitate, același sediu, (f.d.32-37, 39-41), în acest mod nu plătește salariile depline lucrătorilor săi, nu plătește la bugetul public contribuțiile obligatorii ale salariaților SA „Farmaco", nici cele ale angajatorului.

Astfel privîndu-l pe salariat de dreptul la calcularea pensiei și de stabiilire a cuantumului pensiei pe care legislatorul o garantează salariatului.

Concluzia instanței de judecată cu privire la vinovăția angajatorului față de salariat se atestă și prin următoarele argumente.

Primul, avînd datorii salariale de pînă la 2570086,59 lei formată pînă în luna septembrie 2020 SA „Farmaco” a continuat să activeze și să majoreze restanța la salariu pe care o datorează angajaților săi, fără să plătească nici o parte din datorii.

Al doilea, angajatorul pîrît nu a împrumutat mijloacle financiare pentru sine în scopul efectuării plăților salariile împreună cu contribuțiile obligatorii de stat, pentru a nu priva angajații de includerea acestei perioade în stagiul de cotizare pentru stabilirea pensiilor, un asemenea act la materialele dosarului lipsește.

Al treilea, angajatorul pîrît era obligat să ceară acordul prealabil al administratorul autorizat Postica Andrei pentru achitarea plăților salariale, în perioada de observație în privința SA „Farmaco” (f.d.79-80), cît și în perioada de insolvabilitate (f.d.109-127). Însă confirmare a dezacordului administratorului autorizat pentru stingerea datoriilor salariale pîrîtul nu a prezentat.

Potrivit rulajului pentru perioada 31.12.2020 - 17.06.2022, la data de 28 februarie 2022 angajatorul a calculat salariatului suma de 1575 lei pentru orele lucrate suplimentar. La data de 28 februarie 2022 reclamantului i-au fost calculate două sume separate de 9000 lei și 1575 lei în total 10575 lei.

Deci, conform datelor prezentate de angajator reclamantului în funcția de Energetician șef i s-a calculat pentru perioada 01.02.2022 - 28.02.2022 salariul în suma de 10575 lei.

În această ordine de idei, conform datelor rulajului angajatorului coroborate cu datele din contul personal CNAS, rezultă că pe lîngă sumele reclamate în cererea de chemare în judecată inițială, pîrîtul îi datorează reclamantului suplimentar suma de 1575 lei, care nu a fost reflectată în fișa de calcul a datoriilor prezentate de pîrît. Ca urmare, datoria integrală a salariului, cu excepția compensației pentru concediul anual nefolosit, constituie suma de 60609,84 lei (f.d.133-134, 145).

În cadrul dezbaterilor judiciare pîrîtul nu a prezentat actele contabile, certificatul cu privire la muncă și salariu, nici contractul individual de muncă semnat cu *****, care ar combate actele de la CNAS și SFS. Totodată fișa de calcul a datoriilor salariale prezentată de angajator (f.d.31) reflectă salariul pentru altă funcție decît cea deținută de reclamant. Situația respectivă nu obligă reclamantul să se adreseze în judecată cu cerere privind constatarea pe cale judecătorească a mărimii salariului, altul decît cel recunoscut de angajator, iar instanța de judecată va accepta cererea reclamantului cu privire la încasarea salariului pe care el l-a primit anterior, reflectat în actele oficiale ale organelor de stat și bancare, și care nu depășește salariul mediu pe o zi lucrătoare calculat conform pct.10 din Hotărîrea Guvernului privnd aprobarea Modului de calculare a salariului mediu nr.426 din 26 aprilie 2004.

Din aceste motive instanța de judecată admite capătul de cerere de chemare în judecată și încasează de la ÎM „Farmaco” SA în beneficiul reclamantului *****

salariul brut restant în sumă de 60609,84 (șasezeci mii șase sute nouă, 84) lei și contribuțiile obligatorii de stat.

În circumstanțele descrise mai sus, instanța de judecată a ajuns la concluzia că reclamantul nu a primit salariul din vina angajatorului, deaceea admite cererea reclamantului cu privire la încasarea suplimentară, pentru fiecare zi de întîrziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen și încasează de la ÎM „Farmaco" SA în beneficiul reclamantului ***** compensația pentru reținerea salariului în sumă de 177080,51 (una sută șaptezeci și șapte mii optzeci, 51) lei.

În cadrul dezbaterilor judiciare s-a mai stabilit că salariatul reclamant susține că în anul 2021 nu a folosit 23 zile de concediu, în anul 2017 nu a folosit 28 zile de concediu; în anul 2018 nu a folosit 28 zile de concediu; în anul 2019 nu a folosit 28 zile de concediu, în anul 2020 nu a folosit 28 zile de concediu, în anul 2021 nu a folosit 28 zile de concediu, în anul 2022 nu a folosit 14 zile de concediu. Total zile nefoloste de concediul de odihnă anual 80 de zile. Compensația pentru concediul anual nefolosit 9000 lei:21 = 428,57 lei x 80 zile = 34285,60 lei (f.d.98).

Reprezentantul angajatorului nu recunoaște acest capăt de cerere susținînd că numărul de zile de concediu solicitat de reclamant ar fi mai mic, fiindcă salariatul anual trebuia să depună cerere la concediu, dar nu a cerut. Astfel nefiind în drept să ceară compensație pentru anii precedenți în care nu a scris cerere cu privire la acordarea concediului.

Din conținutul normelor de drept indicate mai sus rezultă că angajatorul are obligaţia de a lua măsurile necesare pentru ca salariaţii să folosească concediile de odihnă în fiecare an calendaristic.

Totodată, în caz de încetare a contractului individual de muncă, salariatul are dreptul la compensarea tuturor concediilor de odihnă anuale nefolosite conform art.118 și art.119 din Codul muncii.

Din motivele expuse, instanța de judecată admite cererea reclamantului și încasează de la ÎM „Farmaco" SA în beneficiul lui ***** compensația pentru concediul anual nefolosit în sumă de 34285,60 (treizeci și patru mii două sute optzeci și cinci, 60) lei și contribuțiile obligatorii de stat.

Referitor la compensarea cheltuielilor pentru asistența juridică suportate, instanța de judecată constată următoarele.

Potrivit prevederilor art.96 din Codul de procedură civilă, (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (11) Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

La materialele cauzei a fost anexată dovada că reclamantul este reprezentat de avocatul Cuzmenco Irina (f.d.2), iar cheltuielile de asistență juridică în sumă de

5000 lei (f.d.107, 105), instanța de judecată le consideră reale, necesare şi rezonabile de aceea încasează de la ÎM „Farmaco” SA în beneficiul reclamantului ***** suma de 5000 (cinci mii) lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică.

În conformitate cu prevederile art. art.238-241 din Codul de procedură civilă, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Se admite, cererea de chemare în judecată.

Se încasează de la ÎM „Farmaco” SA în beneficiul reclamantului ***** salariul brut restant în sumă de 60609,84 (șasezeci mii șase sute nouă, 84) lei și contribuțiile obligatorii de stat.

Se încasează de la ÎM „Farmaco” SA în beneficiul reclamantului ***** compensației pentru concediul anual nefolosit în sumă de 34285,60 (treizeci și patru mii două sute optzeci și cinci, 60) lei și contribuțiile obligatorii de stat.

Se încasează de la ÎM „Farmaco” SA în beneficiul reclamantului ***** compensația pentru reținerea salariului în sumă de 177080,51 (una sută șaptezeci și șapte mii optzeci, 51) lei.

Se încasează de la ÎM „Farmaco” SA în beneficiul reclamantului ***** cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000 (cinci mii) lei.

Hotărîrea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 de zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței, judecătorul